

สำเนา

○ คำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราว
ก่อนการพิพากษา

(ต: ๒๐)

คดีหมายเลขคำที่ ๑๕๔/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๒๖ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ระหว่าง

นายเลิศศักดิ์ คำคงศักดิ์ ที่ ๑
นายณัฐวุฒิ อุปะะ ที่ ๒
นางสาวศินี บุญที่ ที่ ๓
นายนิมิตร เทียนอุดม ที่ ๔

ผู้ฟ้องคดี

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑
ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรคลองหลวง ที่ ๒
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี ที่ ๓
ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๔
ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๕
ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๓ ที่ ๖
ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๔ ที่ ๗

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกกระทำการ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย

/คดีนี้...

คดีนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้จัดการชุมนุม ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ เป็นร่วมผู้ชุมนุมในนามเครือข่ายประชาชน People Go Network ได้ร่วมจัดกิจกรรม “We Walk เดินมิตรภาพ” โดยการเดินเท้าระยะทาง ๔๕๐ กิโลเมตร จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต เพื่อมุ่งสู่จังหวัดขอนแก่น เพื่อยืนยันสิทธิของประชาชนใน ๔ ประเด็นหลัก ได้แก่ หลักประกันสุขภาพที่จะสามารถดูแลทุกคนในประเทศ นโยบายที่ไม่ทำลายความมั่นคงทางอาหาร กฎหมายที่จะไม่ลดทอนสิทธิมนุษยชน - สิทธิชุมชน และรัฐธรรมนูญที่เป็นกฎหมายสูงสุดต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมและรับฟังอย่างรอบด้าน และได้แจ้งการชุมนุมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๖.๐๕ นาฬิกา ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และในวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๑ ผู้จัดงานเริ่มจัดกิจกรรมบางส่วน ณ วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ป๋วย อึ๊งภากรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๖.๕ (๑๒)/๕๔๒ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ สรุปสาระสำคัญตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในประเด็นการใช้เครื่องขยายเสียง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องขออนุญาตการใช้อุปกรณ์ดังกล่าวก่อนตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓ การชุมนุมสาธารณะซึ่งมีผู้ร่วมชุมนุมจำนวนมากและการเคลื่อนย้ายลักษณะการเดินเท้า อาจส่งผลกระทบต่อการจราจรกีดขวางทางเข้าออก หรือรบกวนการปฏิบัติงานหรือการใช้สถานที่ของประชาชน จึงแนะนำให้ผู้ชุมนุมใช้ยานพาหนะในการเดินทางแทนการเดินเท้า และการชุมนุมอาจมีลักษณะเป็นการชุมนุมหรือมั่วสุมทางการเมืองซึ่งขัดต่อคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ และให้ผู้จัดการชุมนุมสาธารณะส่งมอบแผนผังในการชุมนุมสาธารณะ และเส้นทางเคลื่อนย้ายตลอดเส้นทางเพื่อเจ้าหน้าที่จะได้จัดเตรียมความพร้อมการรักษาความปลอดภัยและความเรียบร้อยตลอดเส้นทาง การชุมนุมและการเดินทาง และให้ส่งพร้อมภาพถ่ายประกอบและขอทราบจำนวนผู้เข้าร่วมชุมนุม ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยืนยันถึงการใช้เสรีภาพในการชุมนุมตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ อันเป็นการใช้เสรีภาพตามมาตรา ๓๔ ประกอบมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือที่ ดช. ๐๐๑๖.๕(๑๒).๗/๕๘๑ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เพิ่มเติมว่า การชุมนุมสาธารณะดังกล่าวมีบางพฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นการชุมนุมมั่วสุมหรือชุมนุมทางการเมือง

/อาจขัดต่อ...

ภายชุดต่อข้อ ๑๒ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ หากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ประสงค์ที่จะชุมนุมต่อไป ให้ดำเนินการยื่นคำขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจ และหน้าที่ตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า หนังสือดังกล่าวเป็นเพียงความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ใช่คำสั่งห้ามการชุมนุมสาธารณะแต่อย่างใด ต่อมา วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ เวลา ๙.๓๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีทั้งสองพร้อมกับเครือข่ายประชาชน People Go Network ประมาณ ๑๐๐ คน ได้เดินขบวนจากวิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์ มาถึงบริเวณประตูทางออกประตูพหลโยธิน ๑ บริเวณด้านหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กลับพบเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนประมาณ ๒๐๐ นาย ยืนเรียงแถวหน้ากระดานปิดกั้นไม่ให้ผู้ชุมนุมเดินทางออกจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งปฏิบัติการดังกล่าว พันตำรวจเอก ฤทธิพันธ์ ปิยะพันธ์ ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรคลองหลวง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และพลตำรวจโท สุรพงษ์ ถนอมจิตร ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เข้ามาเจรจากับผู้ฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ อนุสรณ์ อุณโณ คณบดีคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ฟ้องคดีทั้งสองและเครือข่ายประชาชน People Go Network โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ แจ้งว่า ไม่สามารถเปิดทางให้ผู้ชุมนุมเดินทางออกจากมหาวิทยาลัยได้ จนผู้ชุมนุมบางส่วนได้ทยอยกลับบ้านเนื่องจากเดินทางมาจากต่างจังหวัด ต่อมา เวลาประมาณ ๑๖ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ กับพวกได้เดินทางออกจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ผ่านประตูทางออกด้านอื่นซึ่งไม่ใช่ประตูที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ ควบคุมและปิดกั้น โดยได้เริ่มเดินเท้าจากหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปตามเส้นทางถนนพหลโยธิน จนถึงบีเอ็มเอ็นคาลเท็กซ์ สาขาประตูน้ำพระอินทร์ จึงได้หยุดเดินทางเนื่องจากเป็นเวลา ๑๘ นาฬิกา อันเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ (๘) แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยระหว่างทางได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ทหารติดตามถ่ายภาพเพื่อรายงานผู้บังคับบัญชาตลอดระยะเวลา จากนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๓ ได้เดินทางมาขอพักอาศัยยังวัดลาดทราย ตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อเตรียมเดินทางในวันถัดไป ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ยังคงติดอยู่ภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กับผู้ร่วมชุมนุมรายอื่นเนื่องจากเจ้าหน้าที่ยังคงกั้นรั้วเหล็กไม่ให้ผู้ใดเดินทางเข้าออก จนกระทั่งเวลาประมาณ ๑๘.๓๐ นาฬิกา เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ชุมนุมทั้งหมดเดินทางออกจากมหาวิทยาลัยในช่องทางอื่นเกือบหมดแล้ว เจ้าหน้าที่จึงเปิดรั้วกั้นให้ประชาชนทั่วไปสามารถเดินทางเข้าออกตามปกติได้ ต่อมา วันที่ ๒๑ มกราคม

/๒๕๖๑...

๒๕๖๑ เวลาประมาณ ๔ นาฬิกา ระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๓ กับพวกกำลังพักผ่อนในบริเวณวัดลาดทราย มีบุคคลไม่ทราบชื่อและหน่วยงานที่สังกัด เข้ามาบริเวณที่พักในวัดลาดทราย ตะโกนถามหาหัวหน้ากลุ่มโดยระบุว่าอยากคุยด้วย แต่ไม่มีการใคร่ตอบรับ จนกระทั่งเวลาประมาณ ๕ นาฬิกา มีเจ้าหน้าที่ชุดควบคุมฝูงชนประมาณ ๑๐๐ - ๒๐๐ คน และเจ้าหน้าที่นอกเครื่องแบบกว่า ๒๐ คน เข้ามาที่บริเวณวัด ต่อมา เวลาประมาณ ๖ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ได้เดินทางออกจากวัดเพื่อเริ่มกิจกรรมการเดินในวันที่สอง พบว่า มีการตั้งด่านของเจ้าหน้าที่ทหาร และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ณ บริเวณปากทางเข้าวัด และได้เรียกรถทุกคันเพื่อขอตรวจสอบและถ่ายรูปสำเนาทะเบียนรถ กับรูปบัตรประจำตัวประชาชน ตลอดจนซักถามประวัติทุกคน จนกระทั่งรถคันสุดท้ายซึ่งเป็นรถสวัสดิการที่ใช้ขนส่งภาระจำเป็นและนำสำหรับแจกจ่ายให้ผู้ชุมนุมได้ออกจากวัดเมื่อเวลาประมาณ ๗ นาฬิกา แต่ถูกกักไว้และเจ้าหน้าที่ได้สั่งให้รถคันดังกล่าวขับไปที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นผู้ควบคุมการตรวจค้นรถอย่างละเอียด โดยก่อนและขณะตรวจค้นไม่มีการแสดงหมายจับหรือหมายค้น ภายหลังตรวจค้นเจ้าหน้าที่ตำรวจนำตัวผู้ฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ร่วมชุมนุมรวม ๔ คน ซึ่งโดยสารมากับรถคันดังกล่าวมาสอบปากคำแต่ปฏิเสธไม่ให้ความร่วมมือรับฟัง โดยอ้างว่าเป็นการสอบปากคำเบื้องต้นยังไม่ใช่เป็นกระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ขณะที่ด้านหน้าองค์การบริหารส่วนตำบลลำไทร มีเจ้าหน้าที่ตำรวจประมาณ ๑๐๐ นาย ตรึงกำลังอยู่ ต่อมา เวลาประมาณ ๑๐.๓๐ นาฬิกา ได้มีการปล่อยตัวผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวกไป ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ร่วมชุมนุมยังได้รับการติดต่อจากวัดซึ่งเคยอนุญาตให้ทางเครือข่ายพักอาศัย ได้แก่ วัดสหกรณ์ ที่วางแผนพักในคืนวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๑ วัดห้วยขมิ้น ที่วางแผนพักในคืนวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ และวัดสุวรรณคีรี ที่วางแผนพักในคืนวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑ ว่า ไม่อนุญาตให้ทางเครือข่ายประชาชน People Go Network เข้าพักอาศัยตามที่เคยอนุญาตไว้แล้ว เนื่องจากมีเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารแจ้งไปยังวัดทั้งสามแห่งโดยกีดกันไม่ให้ผู้ชุมนุมเข้าพักอาศัย ทำให้ผู้ชุมนุมเดือดร้อนในการหาที่พักอาศัยและไม่สามารถดำเนินการใช้เสรีภาพในการชุมนุมได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น จากการปิดกั้นการใช้เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๔ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ - ๒๑ มกราคม ๒๕๖๑ ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ชุมนุมไม่สามารถเดินทางออกจากบริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ติดตามถ่ายรูป ถ่ายรูปบัตรประชาชน ถ่ายภาพ

/เคลื่อนไหว...

เคลื่อนไหว ตรวจค้นรถเสบียงของผู้ชุมนุม และควบคุมตัวผู้ฟ้องคดีที่ ๓ โดยอ้างว่า ไม่ใช่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา ปฏิเสธมิให้ทนายความเข้าร่วมฟังการสอบปากคำ และเจรจากดัดกันมิให้เจ้าของสถานที่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ชุมนุมเข้าพักในช่วงเวลา กลางคืนได้ ย่อมเป็นการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยอันมี ลักษณะเป็นปฏิบัติการทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ ในฐานะเจ้าพนักงานดูแล การชุมนุมสาธารณะและเจ้าพนักงานอื่นในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ และผู้ร่วมชุมนุมซึ่งเป็นผู้ใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ จึงต้องได้รับ การคุ้มครองตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประกอบกับข้อ ๒๑ ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีและมีพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตาม ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่จึงขอเรียกค่าเสียหาย จากการไม่สามารถใช้เสรีภาพตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้ เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๔ ยุติการดำเนินการใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นการ ปิดกั้น ชัดขวาง คุกคาม ข่มขู่ และทำให้หวาดกลัวซึ่งการใช้เสรีภาพการชุมนุมโดยชอบด้วย กฎหมายของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับผู้ชุมนุม รวมถึงขอให้ยุติการปิดกั้นไม่ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ ชุมนุมเดินเท้า ยุติให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งในและนอกเครื่องแบบ ติดตาม ถ่ายรูป บัตร ตลอดระยะเวลาการเดินทางและช่วงพัก ยุติการใช้มาตรการลิดรอนเสรีภาพ เช่น ถ่ายรูปบัตร ประจำตัวประชาชนของผู้ชุมนุม ค้นรถสวัสดิการของผู้ฟ้องคดีและผู้ชุมนุม ตลอดจนยุติการ กดดันให้เจ้าของสถานที่พักยกเลิกการพักอาศัยของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ชุมนุมในแต่ละวัน เป็นต้น

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ และเจ้าพนักงานดูแล การชุมนุมสาธารณะและเจ้าพนักงานอื่นในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๔ ปฏิบัติหน้าที่ ในการดูแลการชุมนุมสาธารณะ อำนวยความสะดวกและดูแลความปลอดภัยต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ และผู้ชุมนุม ให้สามารถเดินเท้า จำนวน ๕๐ - ๑๐๐ คน ได้จนกว่าจะสิ้นสุดการชุมนุม ตามหนังสือแจ้งการชุมนุมสาธารณะ

/๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะหน่วยงานของรัฐที่ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ และเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ในสังกัด ชดใช้ค่าเสียหายจากการกระทำละเมิดเสรีภาพการชุมนุม ตามฟ้องจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันฟ้อง จนกว่าจะชำระเสร็จให้กับผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น

พร้อมกับคำฟ้องผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นได้มีคำขอให้ศาลมีคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาโดยขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งการให้เจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ยุติการดำเนินการใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นการปิดกั้น ชัดขวาง กุกคาม ช่มชู้ และทำให้หวาดกลัวซึ่งการใช้เสรีภาพการชุมนุม และให้เจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะและเจ้าหน้าที่ตำรวจ อำนวยความสะดวกและดูแลความปลอดภัยต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นและผู้ชุมนุม ให้สามารถเดินเท้า จำนวน ๕๐ - ๑๐๐ คน ได้จนกว่าจะสิ้นสุดการชุมนุม ตามแผนกิจกรรมเดินมิตรภาพของผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นและผู้ร่วมชุมนุมตามหนังสือแจ้งการชุมนุมสาธารณะ

ศาลได้มีคำสั่งเรียกผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๓ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๔ เข้ามาเป็นคู่กรณีโดยการร้องสอด โดยกำหนดให้ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๓ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๔ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗

ศาลได้มีคำสั่งไต่สวนคู่กรณีเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับคำขอให้ศาลกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น

ผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นให้ถ้อยคำต่อศาลสรุปความได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นตลอดจนผู้ร่วมชุมนุมได้ชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ไม่ได้ใช้เครื่องขยายเสียงหรือส่งเสียงดัง และไม่ได้กระทำการกีดขวางการจราจรแต่อย่างใด โดยในการเดินเท้าของผู้ชุมนุมจะเดินเป็นกลุ่มไม่เกิน ๔ คน ส่วนกิจกรรมให้ผู้ร่วมชุมนุมลงลายมือชื่อขอยกเลิกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ นั้น เป็นการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นเชื่อว่า เหตุการณ์ตามคำฟ้องคงจะเกิดขึ้นอีกตลอดระยะเวลาการชุมนุม ซึ่งหากศาลไม่มีคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาจะทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นได้รับความเดือดร้อนเสียหายที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง เนื่องจากการชุมนุมสาธารณะในหลายพื้นที่อาจสิ้นสุดลงแล้ว และหากศาลมีคำสั่งตามคำขอจะไม่มีปัญหาอุปสรรคในการบริหารราชการและการบังคับใช้กฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ถ้อยคำต่อศาลสรุปความได้ว่า การชุมนุมสาธารณะของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวกเป็นการกระทำอันฝ่าฝืนข้อ ๑๒ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ แต่ไม่เป็นการกระทำอันฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งจนถึงปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีทั้งเจ็ดยังไม่มีคำสั่งห้ามการชุมนุม ยกเลิกการชุมนุมหรือยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งการชุมนุม ตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่อย่างไร

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ถ้อยคำต่อศาลในทำนองเดียวกันกับถ้อยคำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และให้ถ้อยคำเพิ่มเติมสรุปความได้ว่า การชุมนุมสาธารณะของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวกไม่ปรากฏว่าไม่สงบหรือมีอาวุธแต่อย่างไร แต่มีการปราศรัยเชิญชวนให้มีการแก้ไขคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้ถ้อยคำต่อศาลในทำนองเดียวกันกับถ้อยคำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และให้ถ้อยคำเพิ่มเติมสรุปความได้ว่า เหตุที่ตรวจค้นรถยนต์คันที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ เดินทางมาด้วย เนื่องจากรถยนต์คันดังกล่าวมีการขนสัมภาระเป็นจำนวนมากและมีพฤติการณ์น่าสงสัย แต่เมื่อไม่พบการกระทำผิดกฎหมายจึงอนุญาตให้เดินทางต่อไปได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ได้บังคับบัญชาไม่เคยมีคำสั่งหรือประสานงานไปยังวัดหรือสถานที่พักค้างคืนของผู้ชุมนุมแต่อย่างไร การทำกิจกรรมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวกในพื้นที่รับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชนทั่วไป และไม่ปรากฏว่ามีการเชิญชวนให้แก้ไขคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ให้ถ้อยคำต่อศาลในทำนองเดียวกันกับการให้ถ้อยคำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ให้ถ้อยคำต่อศาลในทำนองเดียวกันกับการให้ถ้อยคำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และให้ถ้อยคำเพิ่มเติมสรุปความได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ยังไม่ได้รับรายงานว่าการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวกมีการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมสาธารณะ หรือคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ แต่อย่างไร

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ให้ถ้อยคำต่อศาลสรุปความได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ทราบถึงการชุมนุมสาธารณะของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่แล้ว และได้สั่งการควบคุมดูแลเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและกลุ่มผู้ชุมนุม

/ศาลได้พิจารณา...

ศาลได้พิจารณาคำฟ้อง คำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ที่ขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ตลอดจนพยานหลักฐานต่าง ๆ ในสำนวน รวมทั้งได้พิจารณาทบทวนกฎหมายและกฎที่สำคัญประกอบด้วยแล้ว

กรณีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในชั้นนี้ว่า มีเหตุสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งการให้เจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ยุติการดำเนินการใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นการปิดกั้นขัดขวาง คุกคาม ช่มชู้ และทำให้หวาดกลัวซึ่งการใช้เสรีภาพการชุมนุม และให้เจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะและเจ้าหน้าที่ตำรวจ อำนวยความสะดวกและดูแลความปลอดภัยต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ชุมนุม ให้สามารถเดินเท้า จำนวน ๕๐ - ๑๐๐ คน ได้จนกว่าจะสิ้นสุดการชุมนุม ตามแผนกิจกรรมเดินมิตรภาพของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมตามหนังสือแจ้งการชุมนุมสาธารณะ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๗๕ และข้อ ๗๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ และมาตรา ๒๕๔ และมาตรา ๒๕๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองอย่างใด ๆ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา และออกคำสั่งไปยังหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติได้ เมื่อศาลเห็นว่าคำฟ้องและคำขอนั้นมีเหตุผลสมควร และมีเหตุเพียงพอที่จะนำวิธีการคุ้มครองตามที่ขอนั้นมาใช้ได้ เนื่องจากหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งใจจะกระทำซ้ำหรือกระทำต่อไปซึ่งการกระทำที่ถูกฟ้องร้อง หรือผู้ฟ้องคดีจะได้รับความเดือดร้อนเสียหายต่อไปเนื่องจากการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ และปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐประกอบด้วย เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้จัดการชุมนุม และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ เป็นผู้ร่วมชุมนุม ในนามเครือข่ายประชาชน People Go Network ได้ร่วมจัดกิจกรรม "We Walk เดินมิตรภาพ" โดยการเดินเท้าระยะทาง ๔๕๐ กิโลเมตร จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ถึงจังหวัดขอนแก่น ระหว่างวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เพื่อยืนยันสิทธิของประชาชนใน

/๔ ประเด็นหลัก...

๔ ประเด็นหลัก ได้แก่ หลักประกันสุขภาพที่จะสามารถดูแลทุกคนในประเทศ นโยบายที่ไม่ทำลายความมั่นคงทางอาหาร กฎหมายที่จะไม่ลดทอนสิทธิมนุษยชน - สิทธิชุมชน และรัฐธรรมนูญที่เป็นกฎหมายสูงสุดต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมและรับฟังอย่างรอบด้าน และได้แจ้งการชุมนุมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๖.๐๕ นาฬิกา ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อบรรณกิจกรมดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๖.๕(๑๒)/๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ สรุปสาระสำคัญ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในประเด็น การใช้เครื่องขยายเสียงผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ต้องขออนุญาตการใช้อุปกรณ์ดังกล่าวก่อน ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๓ การชุมนุมสาธารณะซึ่งมีผู้ร่วมชุมนุมจำนวนมากและการเคลื่อนย้ายลักษณะการเดินทางเท้า อาจส่งผลกระทบต่อจราจร กีดขวางทางเข้าออก หรือรบกวนการปฏิบัติงานหรือการใช้สถานที่ ของประชาชน จึงแนะนำให้ผู้ชุมนุมใช้ยานพาหนะในการเดินทางแทนการเดินทางเท้า และอาจมี ลักษณะเป็นการชุมนุม หรือมั่วสุมทางการเมืองซึ่งขัดต่อคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบ แห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ และให้ผู้จัดการชุมนุมสาธารณะส่งมอบ แผนผังในการชุมนุมสาธารณะและเส้นทางเคลื่อนย้ายตลอดเส้นทางเพื่อเจ้าหน้าที่จะได้ จัดเตรียมความพร้อมการรักษาความปลอดภัยและความเรียบร้อยตลอดเส้นทางชุมนุม และการเดินทาง พร้อมภาพถ่ายประกอบและขอทราบจำนวนผู้เข้าร่วมชุมนุม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ดช. ๐๐๑๖.๕(๑๒).๓/๕๘๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เพิ่มเติมว่า การชุมนุมสาธารณะดังกล่าวมีบางพฤติการณ์ที่มีลักษณะเป็นการชุมนุม มั่วสุมทางการเมือง ขัดต่อข้อ ๑๒ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ หากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ประสงค์ที่จะชุมนุมต่อไป ให้ดำเนินการ ยื่นคำขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายต่อไป เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๖.๕(๑๒)/๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ แม้หนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๖.๕(๑๒).๓/๕๘๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ มิใช่คำสั่งให้แก่ไซการชุมนุม ตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ และมีใช้ คำสั่งห้ามการชุมนุมตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่เป็นคำสั่งให้ ผู้จัดการชุมนุม ผู้ชุมนุม หรือผู้อยู่ในสถานที่ชุมนุมต้องปฏิบัติตามเพื่อประโยชน์ในการ ปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลการชุมนุม ตามมาตรา ๑๙ วรรคสี่ (๕) แห่งพระราชบัญญัติ

/การชุมนุม...

การประชุมสมัชชาสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ อันมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องทั้งสี่มิได้มีการขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ได้แจ้งตามหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๖.๕(๑๒)/๕๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ และหนังสือ ที่ ดช. ๐๐๑๖.๕(๑๒).๓/๕๔๑ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ ดังกล่าว แต่การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่บรรยายฟ้องว่า การปิดกั้นการใช้เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๔ ซึ่งทำให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๔ และผู้ชุมนุมไม่สามารถเดินเท้าออกจากบริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ระบายผู้ฟ้องคดีและผู้ชุมนุมโดยติดตามถ่ายรูป ถ่ายรูปบัตรประจำตัวประชาชน ถ่ายภาพเคลื่อนไหว ตรวจค้นรถเสียบยงของผู้ชุมนุม และความคุมตัวผู้ฟ้องคดีที่ ๓ โดยปฏิเสธมิให้ทนายความเข้าร่วมกระบวนการสอบสวน และเจรจากัดันมิให้เจ้าของสถานที่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีและผู้ชุมนุมเข้าพักในช่วงเวลากลางคืนได้ ปรากฏตามภาพถ่ายเอกสารท้ายฟ้องหมายเลข ๖ และ ๗ อันเป็นการโต้แย้งถึงการกระทำของเจ้าพนักงานดูแลการประชุมสมัชชาสาธารณะตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการประชุมสมัชชาสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ว่า เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดขวางการใช้สิทธิเสรีภาพตามมาตรา ๓๔ ประกอบมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่บัญญัติรับรองไว้ เมื่อพิจารณาภาพและเสียงจากเหตุการณ์ในแผ่นวีซีดี เหตุการณ์เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๑ เกี่ยวกับการตรวจค้นรถของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ คันที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก เดินทางมา พบว่า ได้มีการสั่งการให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก รื้อค้นรถเสียบยง ให้นำเสื้อผ้าและสัมภาระออกมาแสดงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และเจ้าพนักงานตำรวจตรวจดูและได้มีการถ่ายภาพและถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนตรวจค้น สอบสวน บันทึกถ้อยคำผู้ฟ้องคดีที่ ๓ กับพวก ตั้งแต่เวลาประมาณ ๗ นาฬิกาเศษ ถึง ๑๐.๓๐ นาฬิกา ในชั้นนี้ เมื่อพิเคราะห์ถึงการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการประชุมสมัชชาสาธารณะตามพระราชบัญญัติการประชุมสมัชชาสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ กับเสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวกแล้ว จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ น่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมาย และอาจมีการปิดกั้น ขัดขวาง ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่รู้สึกหวาดกลัวในการใช้เสรีภาพการชุมนุมอีกต่อไป แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวกได้เดินทางผ่านจังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดสระบุรี ซึ่งเป็น

/เขตพื้นที่...

เขตพื้นที่รับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๕ ไปแล้ว แต่เมื่อข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนว่า ปัจจุบันผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวกได้เดินทางมาถึงในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีที่ ๖ และเดินทางไปต่อในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีที่ ๗ จึงน่าจะเชื่อว่าอาจจะมีการกระทำซ้ำหรือกระทำต่อไปในเหตุที่ถูกฟ้องร้อง ซึ่งทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่กับพวกได้รับความเสียหายต่อไปได้ อีกทั้งข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้มีคำสั่งห้ามการชุมนุมหรือห้ามมิให้มีการเดินขบวนหรือเคลื่อนย้ายตามแผนการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ที่มีการแจ้งต่อผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งจะมีการเดินเท้าระยะทาง ๔๕๐ กิโลเมตร จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ถึงจังหวัดขอนแก่น หรือประกาศให้เลิกการชุมนุม ประกาศให้แก้ไข หรือมีคำสั่งต่อศาล ให้มีคำสั่งให้เลิกการชุมนุมแต่อย่างใด และการมีคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาดังกล่าว ก็ไม่ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคแก่การบริหารงานของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในชั้นนี้ จึงมีเหตุอันสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๗๕ และข้อ ๗๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

จึงมีคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาดังกล่าวตามคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่ โดยให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติสั่งการให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ และผู้ฟ้องคดีที่ ๗ ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือผู้ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะตามมาตรา ๑๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวมิให้กระทำการใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นการปิดกั้น ชัดขวาง ในการใช้เสรีภาพการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย และดำเนินการใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความสะดวกของประชาชน การดูแลชุมนุมสาธารณะและการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนโดยเคร่งครัดจนถึงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ อันเป็นวันสิ้นสุดการชุมนุมสาธารณะ แต่หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสี่และผู้ร่วมชุมนุมกระทำการใดอันเป็น

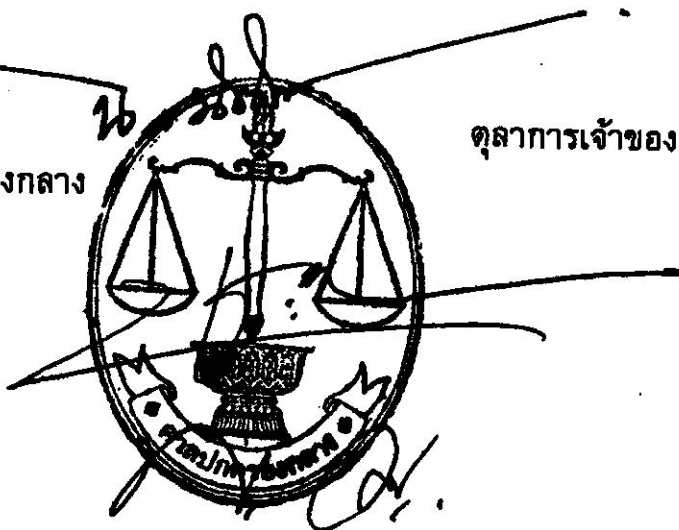
/การชุมนุม...

การประชุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เจ้าพนักงานดูแลการประชุมสาธารณะหรือ
เจ้าพนักงานตำรวจในบังคับบัญชาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ชอบที่จะพิจารณากำหนดเงื่อนไข
หรือมีคำสั่ง หรือประกาศให้ผู้ชุมนุมเลิกการประชุม หรือแก้ไข หรือร้องขอต่อศาล ให้มีคำสั่ง
ให้เลิกการประชุม หรือดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่เพื่อบังคับการให้เป็นไปตาม
กฎหมายว่าด้วยการชุมนุมสาธารณะหรือกฎหมายอื่นได้

นายฉัตรชัย นิติกักดิ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นายประกาย วิบูลย์วิภา
ตุลาการศาลปกครองกลาง

นายพงศกร เส็งประเสริฐ
ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการเจ้าของสำนวน

สำเนาถูกต้อง
ร้อยตำรวจโท
(ภาณุ สวานทอง)
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองปฏิบัติการ

